

Kiadóhivatal:

Kaposvár, Teleky-utca 9.

Ide czimezendők az előfizetési pénzek, hirdetések és nyiltéri közlemények.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt
Félévre 2 "
Negyedévre 1 "
Egyes szám ára 10 kr.

SOMOGYI UJSÁG

MEGYEI- és HELY-ÉRDEKŰ, VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: szombaton.

Felelős szerkesztő: Noszlopy Tivadar.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Zárda-utca 17.

Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény.

Bérmentetlen küldeményt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza nem adunk.

A villamos világításról.

(Mm.) Ha valaki megírja majd városunk monografiáját, az bizonyosan külön lapot szentel a villamos-világítás ügyének. S ezt megérdemi úgy a város, mint a törvényhatóság, mely megszavazta ezt a ránk nézve üdvös, s valóban fontos szerződést.

A város közvilágításának ügye tehát lassan, de biztosan halad... A régi jó, patriarchalis időkre emlékeztető utcái petroleum-mécsek (lámpák?) helyén villamos iv-lámpa szórja sugarait. A város középpontján levő üzlet helyiségek, közterek villamos fényvel világítanak... Mi benszültünk bizonyos nemével a büszkeségnek gondolunk arra, hogy haladás tekintetében, túl teszünk a nagyobb városokon.

Pedig Kaposvárt mindig maradisággal vádolták, — de most már hisz nem leledzünk sötétségben...

De térjünk a dolog lényegére.

Az ma már nem szorul bizonyításra, hogy a villamos világítás behozatala üdvös hatása, s hogy szükségét képezi, rá sem akarunk mutatni arra a kiáltó különbségre mely a villamos- és a petroleum világítás közt fenáll. Először notórius dolog az, hogy aránylag sokkal kevesebbe kerül a petroleum világításnál. Ezt példákkal igazolnunk tán egészen felesleges. Általánosságban tudjuk azt is, hogy egészségi szempontból összehasonlíthatatlanul felül áll a pár gyertya-fényű, pilácsoló, szemrontó petroleum fényénél.

Szóval nem szükséges a villamos világítás hasznos voltáról jobban meggyőzni a közönséget, mint a hogyan meggyőzte már erről minden alkalommal a sajtó. Nem tartjuk szükségesnek mi sem, hogy e tárggyal bővebben foglalkozzunk, csak üdvözölni akarjuk Somogyvármegye törvényható-

ságát, mely lehetővé tette a szép eszmé kivitelét.

Trombitás Mihály az igali járás főszolgabírája, — mint lapunknak Igalból írják — e hó 12-én, hétfőn ment el járása székhelyére, hogy díszes, új hivatalát átvegye. Az ünnepélyes fogadtatás sem maradt el; amennyiben már Magyar-Atádon a járás színe-java össze gyűlve várta a rokonszenves új főbíró s lelkes óvácziókban részesítette. Díszes lovasbandérium élén, a köcsiknek hosszú sora kísérte Igalba, hol a járás vezér férfialelkes szónoklatokkal üdvözölték, melyekre Trombitás meleg, megható hangon válaszolt. Déli 12 órakor az igali nagyvendéglőben bankettet rendeztek visztelőtérre s a szívből jövő tiszteletnek alig szakadt vége.

A villamos világításra vonatkozó törvényhatósági határozatot mint értesülünk Kopits Nep. János és társai megfellebbezték. E fellebbezés azonban nem gördit akadályt a szerződés végleges megkötése elé, minthogy a vármegye határozatát jóváhagyás végett amugy is felterjesztették volna a miniszteriumhoz. — Jó lenne azonban odahatni, hogy az ügy mielőbb elintéztessék, minthogy tudvalevőleg sok időt igényel, míg a vállalkozók telepüket és a vezetékeket felállítják s sokakat vissza is tart a villamos fény bevezetésétől, hogy a szerződés a czég s a város között nem végleges. A törvényhatóság határozatából kifolyólag mégis többen megrendelték a villamos világítás bevezetését, többek közt a Korona szállodában is most folynak a bevezetés munkálatai.

Bucsuzás Horváth Gábor ny. főbírótól. Mint lapunk tabi tudósítója jelenti — e hó 7-én bucsuzott el a tabi járás jegyzői kara régi pártfogójától, Horváth Gábor immár nyug. főszolgabírótól. Dömény Pál a járási jegyzőgyűlet elnöke meghatva, könnyek közt bucsuzott el társai nevében szeretett volt főnöküktől. Nem maradt szem szárazon midőn elhangzott a költői szárnyalás, igaz szívből jövő bucsubeszéd, Horváth Gábor könyekik meghatva válaszolt, megköszönve a jzói kar meleg ragaszkodását, lelket öntve a jelenlevőkbe. Ő bizik — ugymond — a járás új főtisztviselőjében, részéről pedig igéri, hogy czentul is a közjó előmozdítására törekszik.

Somogyvármegye

Ujonezozási utazási és működési tervezete az 1894-ik évre.

A sorozó járás neve Marczali, sorozási székhely Marczali, a sorozó bizottság utazásának napjai febr. 28, működésének napjai márczius hó 1, 2, 3, 5, 6, és 7-én, polgári elnökének neve Hertelendy And. r. törvh. biz. tag, polgári orvosának neve dr. Szaploneczay Manó tiszti főorvos, I. korosztályban 409. II. koroszt. 280, III. koroszt. 256. összesen 945. Márczius hó 4-én vasárnapi szünet.

A sorozó járás neve Csurgó, sorozási székhely Csurgó, utazásának napja márczius 8, működésének napjai márczius hó 9, 10, 12 és 13-án, polgári elnökének neve vármegye alispánja, polgári orvosának neve dr. Ehn Kálmán járásorvos, I. koroszt. 319, II. koroszt. 186, III. koroszt. 174. összesen 679. Márczius hó 11-én vasárnapi szünet.

A sorozó járás neve N.-Atád, sorozási székhely N.-Atád, utazásának napja márczius 14, működésének napjai márczius hó 15, 16, 17, 19, 20, és 24-én polgári elnökének neve vármegye alispánja, polgári orvosának neve dr. Nőhig János tb. főorvos, I. koroszt. 427, II. koroszt. 291, III. koroszt. 262. összesen 912. Márczius hó 18-án vasárnapi szünet, márczius 22, 23, 24, 25, 26, és 27-én húsvéti ünnepek.

A sorozó járás neve Szigetvár, sorozási székhely Szigetvár, utazásának napja márczius 27, működésének napjai márczius 28, 29, 30, 31 és április 2, 3-án polgári elnökének neve Ivankovich István, törvh. biz. tag, polgári orvosának neve dr. Szaploneczay Manó tiszti főorvos, I. korosztályban 439, II. korosztály 273, III. korosztályban 205, összesen 917. április hó 1-én vasárnapi szünet.

A sorozó járás neve Kaposvár, sorozási székhely Kaposvár, működésének napjai márczius 1, 2, 3, 5, 6, 7, és 8-án polgári elnökének neve vármegye alispánja polgári orvosának neve dr. Gáspár Imre járásorvos, I. korosztályban 365, II. korosztályban 347, III. korosztályban 239. összesen 981 márczius hó 4-én vasárnapi szünet.

A sorozó járás neve Kaposvár város, sorozási székhely Kaposvár város, működésének napjai márczius hó 9 és 10-én, polgári elnökének neve vármegye főjegyzője, polgári orvosának neve dr. Szaploneczay Manó, tiszti főorvos, I. korosztályban 71, II. korosztályban 51, III. korosztályban 44. összesen 166.

A sorozó járás neve Igal, sorozási székhely Igal, utazásának napja márczius 11-én működésének napjai márczius hó 12, 13, 14, 15, 16, és 17-én polgári elnök-

kének neve vármegye főjegyzője, polgári orvosának neve dr. Szaploneczy Manó tisztifőorvos, I. korosztályban 322, II. korosztályban 232, III. korosztályban 223. összesen 777.

A sorozó járás neve Tab, sorozási székhely Tab, utazásának napja március 18. működésének napjai március 19. 20. 21. 28. és 29-én polgári elnökének neve vármegyei főjegyző, polgári orvosának neve dr. Telegdy Zsigmond járás orvos, I. korosztály 327, II. korosztály 236, III. korosztály 185. összesen 748. március 22. 23. 24. 25. 26. és 27-én husvétünnep.

A sorozó járás neve Lengyeltóti, sorozási székhely Lengyeltóti utazásának napja március hó 30. működésének napjai március 31, április 2. 3. és 4-én, polgári elnökének neve Tallián Andor törvénysz. biz. tag polgári orvosának neve dr. Berzsenyi Sándor, járásorvos, I. korosztályban 216, II. korosztály 183, III. korosztály 202. összesen 601 április 1-én vasárnapi szünet.

Jóváhagyott nmgm. kir. honvédelmi miniszter urnak 1894. évi január hó 14-én kelt 2104/VIII. számú leiratával.

Kaposvár, 1894. január 22-én.

Maár, alispán.

Gyilkosság az utcán.

(Saját tudósítónktól.)

Feltűnést keltő, rémes gyilkosság tartja izgatottságban városunk lakosságát.

Somogyi Sándor úr kereskedő, az egész vármegyének egyik ismert alakja, kinek vakmerőségről határos bátorságáról s majdnem ember feletti erejéről csodákat beszélnek, alattomos orvgyilkosságának esett áldozatul.

F. hó 11-én, vasárnap este 12 óra tájban, a kapu döngetésére ébredt föl Somogyi felesége, s mélyen alvó férjét felkeltvén, a zajra figyelmessé tette. A

hatalmas ember kiugrott ágyából, s téli kabátját magára kapván, a boltajtónak kerülve, az utcára ment. Három sötét alakot pillantott meg a Csöndes-féle szomszédos koresma sarkán, kik közül kettő Somogyit meglátva elszaladt; csak egy maradt ott — Vuncs Vincze kőműves segéd, egy 21 esztendő s uhancz, ki mint beszéltek Somogyiéknek régi, ádáz ellensége volt.

A mint Somogyi a bolt ajtón kilépve a futók után vetette magát, Vuncs előugrott a kapu sarokból, — hova elrejtőzött — s a kezében tartott késsel Somogyit egy jól irányzott döféssel szíven találta.

A hatalmas ember még vissza tá-molygott a boltba s ott:

— Végem van, szíven szurt! kiáltással összerogyott, s mire a gyorsan előhívott orvos megjelent már kiszenvedett.

Egy fiatal özvegy, s 4 apró gyermek, (kik közül a legidősebb 8 esztendő s) siratják a szerencsétlen, áldott lelkű családapát.

A sok kerengő verzió közül egyiket tartjuk csak hihetőnek, s elfogadhatónak, mely szerint a boldogtalan ember nemtelen, hitvány bosszu áldozata lett.

Vuncsot, ki teljes beismerésben van, még az éj folyamán a rendőrség letartóztatta.

A boncolás alkalmával kiderült, hogy a rengeteg erejű őriást csak orvul, hátulról támadva ölhetette meg a kőtelre való 12 cmtr. hosszú kése 10 cmtr. mély s 6 cmtr. széles sebet ejtett, s a vastag téli kabátot át a szívet érte, a lépést s máját megsértette, s 2 oldalbordáját összeronesolta a kés éle.

Somogyi Sándor temetése 13-án kedden délután ment végbe, — s daczára a kellemetlen időnek — ezek kísérik utolsó útjára. A városban a részvét általános.

HIREK.

— Fölkérjük t. olvasóinkat, hogy a mennyiben előfizetéseiket még be nem küldték volna, azt mielőbb beküldeni szíveskedjenek!

A „SOMOGYI UJSÁG“

kiadóhivatala.

— Személyi hir. Tallián Gyula főispán ur Ó méltósága a vármegyei közgyűlés után a fővárosba utazott, hol néhány napot időzött.

— Fényes esküvő. Pete Lajos vármegyei aljegyző folyó hó 15-én délelőtt esküdött örök hűséget Csorba Erzsike kisasszonynak, ifj. Csorba Ede tekintélyes ügyvéd és takarékpénztári vezér igazgató szép és művelt leányának, az apácák kápolnájában. Az előkelő, díszes násznép soraiban ott láttuk: A menyasszony nagyszüleit: id. Csorba Edét és nejét, (Bpest) A vőlegény szüleit: id. Pete Lajost és nejét (Hetes) Csorba Gusztáv tanár és Csorba József huszár kapitányt (Keszthely). Nagy Sándor kuriai bíró és nejét (Budapest) Hódossy Lajos kir. táblai bíró és nejét (Bpest) s Szecsányi József gazdasági intézőt. Násznagynok voltak a menyasszony részéről Blauhorn Antal (Pécs), a vőlegény részéről Paál József (Dombóvár). Vőfélyek: Pete Márton és Csorba Lajos, nyoszolyók: Nagy Sándor kuriai bíró szép leányai Vilma és Ilka voltak. A fényes esküvőnek sok nézője volt, annál is inkább, mert egy a vőlegény, mint a menyasszony a kaposvári társaság igen kedvelt tagjai. Allandó boldogságot kívánunk az új párnak!

— Kinevezés. Sárközy Eugénia okleveles munkamesternt, Sárközy Miklós kaposvári ügyvéd leányát, a vallás- és közoktatásügyi miniszter a kaposvári állami polgári iskolához segédtanítónővé nevezte ki.

— Adakozás. Polányi Ferenczné urnő, Polányi főgimn. tanár ur neje 20 frtot

A „SOMOGYI UJSÁG“ TÁRCZÁJA.

A Z O R R.

Breton után.

(Folyt.)

— Nem láttál mindent!

— Persze! Csak az orr... (Itt barátom kitörő kacajja félbeszakított) Te kacagsz? vagy talán fitos orrod van?

— Vagy hosszú; mit tudom én?... Ne kutasd inkább.

— Nem, az lehetetlen, hogy ily szép összhangot egy rut orr megzavarjon. Különben magamra vállalom minden következményt. Ez ajkaknak, e szemeknek és ez isteni alaknak megbocsátok akár fitos akár hosszú orrot.

— Könnyelmű!

— Sebj! csak álcázd le magad, hadd jöjjön fel a fényes naq a sötét éjben.

— Meggondolatlan!

— Vagy térdén állva kérjelek, hogy a bái közönség gunyjának kitegyem magam?

— Jól van, te akartad! Lásd álarcz nélkül, mily gyengék vagyunk mi nők! Hanem saját kezéd büntesse meg kíváncsiságodat, magad vágd le a köteléket.

— Még ezt is! Oh szerencse, mily élvezet! Irigyeltek halandók! Múzsák! Ide latomtat! E pillanatban Tirtäus, Pindár vagyok...

— Örült vagy!

— Ah e fálýó! végre-valahára, el-

vágom. Nagy Istén... A szó elhal ajkamon, borzadály futott végig. Milyen orr! Sohase hittem volna, hogy a természet a borzasztóságban így a végletekig menjen. Quevedó sonettje: „Volt egy ember egy orrhoz kötve“ elhomályosodnék e mellett. Nem emberi orr volt az, valóságos répa, kard, vagy nem tudom én mi; szóval egy valóságos egyiptomi pyramis. Az államokban irtanak minden időszerűlent, tulajdost és mérték nélkülit, ami a kulturára hátrányos; a természet kihágásait pedig túrnunk kell. Az orrok mértéktelensége ellen nincs törvény!

Valósággal megborzadtam e látományra és valóban nagyon szerettem volna barátomtól valami illedelmes módon elválni. Véghetetlenül erőlködtem, hogy egy-két udvarias frázist összehozzak; valóságos együgyű, bamba voltam.

Szerencsémre a sennora — aki bizonyosan szokva volt e hatáshoz — teljes torokból nevetett engem vagy önmagát. Ez felbátorított. Amaz ürügy alatt, hogy egy barátommal kell még ma tálcáznom, felálltam és anélkül, hogy rátekinttettem volna, hideg „ajánlom magam“ -mal távoztam. A szégyen gyorsította lép-teimet és megvakított; keresztül gázoltam embereket, butorokat, szaladni akartam haza anélkül, hogy kocsimat bevárjam és felső kabátomat kiváltsam. Ekkor iszonyú éhséget éreztem, oly nagyot, mint az az orr, mely az imént annyira rám ijesztett. Első dolgom volt felállni és elsietni; de legnagyobb bosszúságomra a dühös seranna

ördögi udvariassággal a következő szavakkal tartt vissza:

„Hogyan, ön meg sem hi estebédre?“ Zavarodottan, elképedve ültem ott... az orr nevetett, de kísérfje nem, mert akkor talán ezen töltöttem volna ki bosszumat.

— Kisasszony!...

— Nem fogok önnek sok költséget okozni. Egy pohár punschot a la romaine és semmit egyebet.

Ez az arcátlanlás még inkább bántott; elhatároztam, hogy bosszút állok, és kigunyolom.

— Nagy szerencsének tartanám bájos hölgyem, de attól tartok, hogy orra fogná a száj kötelességét teljesíteni. Ha le nem veszi az álcát nem tudom hogyan! — Természetes. Ezzel az orral nem bírnék inni, le kell vennem.

— Hogyan?.. Mit mond kegyed?... Tehát...

E pillanatban megfogja az orrát és... leszakítja!!! Oh én szegény bűnös! Az orr kartomból volt! Valódi orra pedig nem zavarta meg arcának szép harmóniáját, egészen odaillott.

Hogy mondjam el szégyenemet, kétségbeesésem, amint a valóban bájos teremtetést előttem láttam állni és eszembe jutott könnyelműségem és udvariátlan-ságom! Tévedésem mélyen megbánva, térdén csuszva akartam tőle ezer bocsánatot kérni, de a kegyetlen, szigorú, megsemmisítő pillantással mért végig, és kísérfjének nyujtván karját, egy hideg „Isten önne!“ után sietve eltávozott.

adott a „Mária Valéria árvaleányház“ javára, — mely összeg az általa kijátszott kézimunkából folyt be.

— **A fonyódi fürdő ügyében** e hó 14-ére Fonyódra tervezett kirándulás — mint értesülünk — a kedvezőtlen idő miatt bizonyítanlan terminusra elhalasztott. A kirándulás napjáról az érdekelteket annak idején dr. Szaploneczay Manó főorvos levélben értesítendő.

— **Az ártézi kut ügye.** Az ártézi kuttal meggyűlt a város baja, a város ugyanis az egyezményben kikötött díjak fizetését csak az esetben hajlandó fizetni, ha a vállalkozó a kut furásánál 250 méter mélységig való kivitele iránt műszakilag garanciát vállal; a vállalkozó erre meg azt feleli, hogy ő nem vállalhat garanciát, — leküzdhetlen akadályok ellen nincs garanciának helye és kéri, hogy a fizetések az elért mélységek szerint s az egyezmény alapján tetessenek folyóvá, mely esetben aztán hajlandó tovább furni. Most aztán jogi véleményt fog adni dr. Kovács József városi ügyész, aztán talán lesz per, de víz nem!

— **Negyed milliós alapítvány.** Nagybányai Jósza Kornél és kir. kamarás és neje Noszlopy Ilona csillagkeresztos hölgy, budapesti lakosok ő felsége kabinetirodájába kérvényt adtak be, melyben a honvédtisztokar árvaleányai számára hasonló leánynevelő intézet föllállítását vállalták magukra, mint a milyen az ő felsége a királynő védnöksége alatt álló brünni és mödlingi Offizierstochter-Institut. Az alapítóknak gyermekei nem levén, erre a célra szánják összes vagyonukat. Az alapítványi tőke meghaladja a negyed milliót.

— **A kaposvári jótékony nőegylet** f. hó 8-án tartotta megalakuló ülését, Tallián Gyula főispán ur — elnöklete alatt. Az egylet elnöke — dr. Polányi Lajosné lett, kit a mult ülésből népes küldöttség kért fel a tisztre. Az egylet tehát megerősülve ismét folytatni fogja áldásos működését. Itt közöljük a választás eredményét: dr. Polányi Lajosné elnök, Kapotsfy Jenőné alelnök, dr. Habina Péter útkár, Nagyné Csorba Mária pénztárnok, Nagy Ödön társ-pénztárnok, Haidekker Pálné gazda, Holics Gyuláné ellenőr, Haidekker Károly dr. ügyész. A választmány tagjai dr. Andorka Elekné, Bakonyi Ferenczné, Németh Istvánné, Babochay Zsigmondné Svastics Lászlóné, Berger Antalné, Trombitás Ignáczné, Makai Károlyné, Brei Imréné, Dorner Zoltánné, Folly Józsefné, Herczföld Mórné, Horváth Györgyné, dr. Rimanóczy Ferenczné, Kunfy Adolfné, Perczel Akosné, Mayer Antalné, dr. Krizsánich Józsefné, Psik Lajosné, Renner Gusztávné, dr. Réthi Ignáczné, Pleiner Lajosné, dr. Rózsa Ernőné, Schaffer Alajosné, Ihrig Rudolfné, Sury Ferenczné, Matolesi Sándorné, Kapotsfy Tevel Lujza Sörös Lajosné, dr. Vaszary Jánosné, Gabsovcis Károlyné, Tiszteletbeli tagok: Tallián Gyula, Maár Gyula Ujváry Ferencz, urak.

— **A kaposvár-mocsoládi vasut** vonalán az állandó jó időbentörékek munkás dolgozik; a tavasszal az építkezéseket is megkezdik.

— **Véres verekedés.** Vasárnap e hó 11-én este véres-verekeedés színhelye volt a Berzsenyi-utcai Friedman-féle kocsmára. Vörös József füredi-utcai gazda legény iszogatót több társával, midőn a szomszéd asztalnál ülő katonákkal összeszólalkoztak, kik közül egyik a Vörös Jóska't úgy találta oldalba szurni kard — azaz hogy panganyájával, hogy most két orvos rázza agyánál hitetlenül a fejét. Eletben maradásához kevés reményt fűznek.

— **Napfogyatkozás a Jupiteren.** A

csillagászok nagy érdeklődéssel várják e hó 16-ának estjét és éjszakáját, mert akkor a Jupiteren érdekes megfigyeléseket lehet tenni. Két napfogyatkozás lesz ugyanis akkor a Jupiteren, melyet a planéta négy holdja közül az I. és II. számú hold okoz. — Az első tűnemény budapesti idő szerint 6 óra 50 perczkor este, a második 10 óra 42 perczkor éjjel kezdődik.

— **Gazdászati és kertészeti díszmú.** Valóban joggal nevezhető ennek a Mauthner Ödön budapesti magkereskedő ez idei főárjegyzőke, a melyet gondos és kitűnően tájékoztató szerkesztésű szövege mellett a számos feketé ábrák nem is tekintve, ragyogó színyomatú 90 műlap díszít. Mauthner a mult nyáron Amerikában járt és az ottani növénytermelő körök nagy haladottságot tanúsító munkáját tanulmányozva, rájött, hogy mennyire czélszerű lesz hazánkban is természetű színekben mutatni be a közönségnek a terményeket. Eme káprázató csinnal kiállított tájékoztató mű a növények ismerete tekintetében nagy átlakulások van hivatalba előidézn. Ha szép növényt ismertünk látásból, beszerezni óhajtották volna, de nevét esetlegesen nem tudtuk. A Mauthner árjegyzőke alapján azonban a természetű színezés nyomán ráismerünk és nevét, leírását sőt számtalannak tenyésztési módját is megtanuljuk e díszműből. Mauthner 184 oldalú katalógusa természetesen csak azoknak, kik rendeléseikkel megtisztelni óhajtják a czéget, kívánatra ingyen és bérmentve megküldetik.

— **Leiki sebek.** E czim alatt jelent meg Sölétormos Györgytől egy kötet 201 oldalra terjedő elbeszélés. Vorglich Ágoston felső-őrsi prépost-plébánosnak ajánlja. A mű vallásos és tanulságos elbeszéléseket tartalmaz, érdekesen megírva. Szerző neve különben ismeretes az irodalom terén; — már több műve jelent meg, melyek mindegyikét örömmel fogadta a művelt közönség és a sajtó. E mű újabb tanúsága szerzőjük kiváló szellemének. A „Leiki sebek“ czimű kötet Esztergomban, Buzárovis Gusztávnál jelent meg, kapható szerzőnél Törökkoppányban, ára 1 frt 20 kr. A legmelegebben ajánljuk a művelt olvasó közönség figyelmébe.

EGYVELEG.

Hogyan beszélgetett a hedrahelyi jegyző a káplánnal. Egykor, nem is olyan régen, igen komoly, szótalan ember volt Hedrahely község notáriusa, — nem csoda tehát, hogy a káplán iránt, ki szintén ily hallgató volt, különös szimpatiaival viseltetett. A káplán is legörömbösebb a notáriusnál időzött, s hogy miként töltötték el egy ketten az időt, azt lapunk egy barátja a következőleg beszélt el.

A káplán belép a jegyzőhöz: Jónapot kívánok jegyző ur!

— Isten hozta tisztelendő uram! Tésék helyet foglalni, itt a dohány, gyujtsón rá! szolt a jegyző.

— Köszönöm jegyző ur!

Azután rátöltötték és rágyújtottak a pipára s bodor füstöket eregetve, élvezték a jó mikiel szűz dohányt; nézték a füst felleget s hallgattak... A dohány kiégett, kiverték a hamut. Ekkor megszólalt a jegyző:

— Tésék tisztelendő ur, gyujtsón rá!

— Köszönöm jegyző ur, válaszolt a káplán.

S következett megint a mély hallgatás.

Mikor a pipa újra kiégett, a jegyző újra megszólalt s újra rágyújtottak, s újra hallgattak, még a pipa megint ki nem égett. Ekkor fölkel a káplán és megszólalt:

— No, most már megyek haza; ajánlom magamat!

— Ne menjen el tisztelendő ur, beszélgessünk még egy kicsit! felelt a jegyző.

Igy beszélgettek 5k, járt ugyan a szájuk, de csak füstöt eregettek rajta.

Azóta már évek tündek az örök semiségbe, azóta már sok hedrahelyi káplán kapott ekléziát, — de azóta mindenik hedrahelyi káplánt így marasztják, ha valamilyik ismerősétől haza készül: ne menjen el tisztelendő uram, beszélgessünk még egy kicsit.

Egy érdekes ember. A napokban hozták hírül a lapok, hogy vicomte Antonio de Soto Major, Portugália svédországi követe, a ki majdnem 40 esztendeig képviselte hazáját a svéd udvarnál Stokholmban elhunyt.

Eredeti és furesa ember volt. Előbb lovastiszt volt, azután újságíró és politikus, majd diplomata lett. Egy napon a képviselőházban Soto Major azt mondta, hogy a pénzügyminiszter tékozló fráter. A pénzügyminiszter azt felelte rá, hogy az a szemrehányás nagyon rosszul áll az olyan embernek, a ki egy nagy vagyont elvert. Soto Major felállt és így felelt:

— Ez a szemrehányás se nem korrekt, se nem jogos. Mert először én nem egy vagyont, hanem három vagyont vertem el. Másodszor meg van köztünk az a nagy különbség, hogy én mindig a magam pénzt pazaroltam, ön ellenben mindig a más pénzt pazarolta.

Egy másik esetben még leleményesebb volt. Az elnök többször rendreutasította és végre megvonta tőle a szót Soto Major lejtött a tribünről és nyugodtan kiment a házból. Pár percz múlva visszatért két töltött pisztolylyal, felment a szónoki tribünre, maga elé tette a pisztolyokat és így szolt:

— Az első pisztoly önnek szolt, elnök ur, ha engem még egyszer rendreutasít. A másik pisztoly pedig ama tisztelt kollégámnak szolt, a ki beszédemet félbe meri szakítani.

A krónika följegyezte, hogy soha a portugál képviselőházban ily esendben és figyelemmel beszédet nem hallgattak.

Az érdekes urnak még egy stiklje maradt fenn. Egy stokholmi társaságban egy urhölgy leejtett egy tizkrajczáros. Soto Major ur meggyújtott egy ötven forintos banknótát s azzal világított, hogy ahölgy a tizkrajczárosát megtalálja.

CSARNOK.

Temetőkön...

Temetőkön nincsen ajtó, se kapu. Ki-s be járhat oda keserv és a bú; Kisérfje özvegy, árva, siralom... Nyugtanyája minden bús ujsírhalom

Nincs gyepű a temetőnél, se árok. At-át lépem a hányasor arra járok; Szemléve önmagamnak egy tanyát ott, Én vagyok a legkeserűbb bubánát!

Óh de szeretnék már ottan pihenni, Halottak estjén temetve lenni! Tán kik övéikhez látogatnának: Én é-tem is egy imát mondanának?

Temetőben egy ujdun új sirt ásnak, Kérdem kinek? azt mondják egy szép lánynak. Jaj bár engem is tennének sirjába: Vigan mennék párosan más világba!!!

Nagy Jani,

Angyalok között.

Sokszor hallottam már a tulvilágról, tehát nagyon természetesnek fogja találni a tisztelt olvasó közönség, hogy kíváncsiságom felébredett — a tulvilág megnézése — illetve annak kitanulmányozása iránt.

Azaz, hogy bocsanat, a tulvilágot két részre osztják — menyországra és pokolra — én tehát csupán csak a menyországra és az ő angyalaira voltam kíváncsi, — a pokolra nem — mert magam is voltam már párszor pokoli helyzetben az életben is, így azt kissé bővített kiadásban nagyon el tudom képzelni.

Sokszor töprengtem tehát rajta, hogyan elégíthetném ki kíváncsiságomat s bár eszembe jutott a mondás, hogy erős akarattal minden sikerül, ez nekem sehogysem akart sikerülni.

Egyizben újra e dolog felett gondolkozván, felpattanik szobám ajtaja s megjelenik előttem egy gnom — válamra üt és azt mondja: kíváncságot most teljesülhet, jöjj. — Gondolkozási időt nem adott, én tehát czihelődtem és követtem őt.

Gyalog indultunk, én mindjárt tisztában voltam, hogy nem a somogyi utakon haladunk, mert egy pompás patak mentén elvonuló kavicsos uton voltunk, mely a patak nedvességétől kissé átjárva, a rajta menést kellemessé és élvezetessé tette, haladtunk is tán gyorsabban, mint egy futó paripa. Én vezetőmhöz többször intéztem kérdést, de választ nem nyervén, hallgatag lépkedtünk odább.

Végre a patak nagy folyóvá nőtt és egy óriási vizes út ment messzire-messzire gyöngyökké, harmattá és párává válva szemeink elől végleg eltűnt.

Vezetőm a csoda szép látványra nem is hederítve, sietett tovább, én az előbbi többször sikertelen kérdezősködés dacára is újra kérdést intéztem uti társamhoz, a folyóra és vizesésre nézve, melyet minden fejtegetésem dacára sem földrajzban, sem térképen felfedezni nem tudtam.

Mire vezetőm kissé mérgesen ezt felelte: „meglátszik, hogy asszonyok közt élő földi ember vagy — mindig jár a szád — különben ez az egek csatornája s ez ad néktek esőt és harmatot.

Szerettem volna megállani és tüzetesebben megnézni azt s még kérdezősködni felőle, de az előbbi felelet után nem tartottam tanácsosnak, miért is e hely tüzetesebb leírásával a tisztelt olvasónak én sem szolgálhatok.

Innen folyton felfelé mentünk egy nagy hegyen, melyre felérve roppant kiterjedésű erdőhöz értünk, melynek vége szemmel nem volt látható, a fák előttem ismeretlenek voltak s azok mind — csodálatos kinézéssel — emberhez, asszonyhoz és mindenféle állathoz hasonlítottak.

Itt már nem bírtam magammal — a könyökömet is kifurta volna — tehát vezetőmhöz ismét kérdést intéztem. Ez az összes földi élők életének erdeje, volt a gnom válasza, nem mulasztván el hozzá tenni, hogy fogd be a szádát s tanácsom, miszerint a menyországban ne légy kíváncsi és ne kotyogj mindig, mert azért Péter és az Ur haragszanak, miért is ott hamar pórul járhatasz.

Hát ott nincsenek nők? volt meglepett kérdésem.

Mi közöd hozzá — volt erre az eléggé érthető categoricus válasz — mibe megis nyugodtam.

Utunk ezután rövid ideig tartott, nemsokára egy roppant sziklához értünk, mely mellett borzasztó mélység tápangott s a mélység feleke átláthatatlan sötétségben vészett el, — itt megálljunk,

még korán jöttünk, mondá a kis gnom s figyelmeztetve engem, hogy a mélység széléről eljőjtek, mert ha leeseam elvisz az ördög — egy sziklára letelepedtünk.

Kis pihenés után zürzavaros hangokat hallottam, sírás-nevetés, ének és jajszo távoli hangjai voltak ezek, vezetőm felugrott s hirtelen bekötötte szememet, én elvoltam szibbadva az említett hangok hallatának benyomása alatt, mely rohamosan közeledett és egyre nőtt — már mellettem hallottam a zajt, mely száz embernek tombolásával és jajgatásával volt egyenlő — egyszerre úgy éreztem, hogy a zajjal együtt repülök — szememről a kötelek leesett, nem láttam sem eget sem földet.

Egy óriási ponyván ültem, melynek szárnyai voltak s mellettem egy oroszán fejű óriás hevert, ő látva rémületemet — sugva mondá — ne félj, én vagyok vezetőd; — mire kissé nyugodtabban éreztem magamat.

Sűrű, gomolygó felhő, melyben pár lépésnél nem lehetett tovább látni, — vett körül bennünket, melyben időnkint daloló, nevető, ifjú női alakokat lehetett látni, a gyönyörű nevető arcok azonban hirtelen Meduza fejjé változva át, sírásba és jajgatásba törtek ki.

— Hová megyünk s kik ezek? kérdém aggódva a mellettem levő oroszánfejű óriást.

— Ezek Belliál leányai, kiket követésben küld az urhoz, volt a felelet.

— Tehát az egek ura elfogadja Belliál küldötteit? kérdém csodálkozva.

— Igen, mert panaszuik van a földre, vagyis a földi szokásokra, — ugyanis a föld tele van jótékony növényekkel s ezeknek titkolt célja a férfiak megpótlása, minek folytán az elkeseredett férfiak közül igen sokan elkárhoznak, ellenben a nők erényben gazdagodván, közülük nagyon sok üdvözlő s így Belliálnak, ki az elkárhozott nők felett uralkodik — nem jön ki a rendes porcentje — miért is panaszt emel az Urnál eme kényszer javító eljárás ellen.

Beszédessé lett utitársam e nyilatkozatából kivettem, hogy a mennyországban hölgyek is vannak, ez után leszámítva Belliál leányainak jajgatását és kurjongatását, ismét csendesen voltunk s én is, utitársam is saját gondolatainkba voltunk elmélyedve.

Egyszerre szokatlan fényözön vett bennünket körül, az alvilág Syrénei elcsendesedett s vezetőm mondá, mindjárt ott leszünk.

Egy roppant nagy portale elibe értünk s előttünk egy nagy arany, vagy csak aranyozott — erre csakugyan magam is kíváncsi vagyok — kapu állott, vezetőm előre lépett és a kapun levő kalapácsal háromszor-hármalt ütött a kapura, mely a csimbalom hang és az ágyú dörögés közötti elbuvó és félelmes hangot adott, az minden zaj és nyikorgás nélkül — akár egy Wertheim szekrény ajtaja — kinyílt.

Péter jelent meg, úgy látszott jókedvében volt s kérdé a most már bibliai alakká változott gnómtól, mi a kíváncságot? mire ez előadta, hogy Belliál küldöttei vannak itt, kik kihallgatást kérnek az urnál.

— Jöjjetek be.

Beléptünk. Egy pompás elfogadó teremben voltunk, tele ambra illattal — körül néztem, egy asztalon szivadarabot, odább pedig egy csipkekendőt láttam, — miből azt következtettem — hogy röviddel előbb itt hölgyek és urak hozzánk hasonlóan antiszimbrioztak.

Merengésemből a gnom rázott fel s azt mondá, mi két óráig leszünk a kihal-

gatáson addig nézz körül, ez az ajtó a casinó helyiségbe vezet, hol a férfiak vannak, az a másik a hölgyek kávézó helyisége — de vigyázz — oda férfiaknak belépni nem szabad.

Már hallottuk Péter fapapucsának kopogását, midőn vezetőm, nehogy köztük rekedjem, — hirtelen betolt a casinó helyiségbe.

Ez szinte az elfogadóhoz hasonlóan nagy fénynyel volt butorozva, az asztaloknak beláthatatlan sokasága volt ott, melyek körül beszélgető és kártyázó csoportok voltak, — egyik sarokból nagy lármá és nesz hallatszott — mindjárt gondoltam, hogy ott tarokk partie van, arra balagtam.

De nem mentem egészen oda, mert láttam, hogy egy tógába öltözött öreg ur, kinek nagy pallos lógott oldalán, ugyan-csak komolyan kér ki magának valamit s még a kard felé is kapkod, egy megboldogult diurnista mellé jutva — ilyet igen sokat láttam ott — kérdém, kik azok és mi az oka haragjuknak.

Ó nagy szemet vetve rám, azt mondá itt a menyben nem járja sem a kíváncsiskodás sem a pletyka — de azért rögtön utána mondá, — a kardos öreg ur Szent-Pál, ki leült tarokkozni egy ügyvédvel, egy lókereskedővel és egy végrehajtóval, a lókereskedő ácsusztatta az ügyvédnek a skizt s elfogták vele az öreg huszonegyesét, mit észre vévén, annyira felháborodott, hogy most az ügyvédet párbajra akarja szorítani, de abból nem lesz semmi, mert már jön Péter s az igazságot fog csinálni; én látva, hogy Péter felém tart, odább mentem, nehogy rám ismerjem.

Beléptem a dihányzó terembe rögtön meggyőződtem, hogy itt nincs fináncz, pompás szűz dohány illat áramlott felém, az öreg Brunó épen most töltött rá s hatalmas füst felhőt pőfékelt a levegőbe én nem levén dohányos, ez nem érdekelt, — tehát tovább mentem.

Jött az ivó helyiség, itt hosszú asztalokon óriási arany és ezüst kannákban habzott az égi nectár, volt ott rengeteg sok jókedvű ember, kik csendesen mulattak és poharaztak, hanem egy asztal mellett annál nagyobb volt a zaj, — ott egy sisakos egyén — egy igen kétes kinézéssel bíró spricizlt tartva hóna alatt, perlekedett a másikkal, mindjárt rá jöttem, hogy a sisakos egyén szt. Flórián, a másik meg az öreg Orbán volt.

Ezek meg azon kaptak össze, hogy Flórián mindenütt tüzet vélvén, mindent megakar vizezni, de Orbán azt mondja elég sarat és vizet tiport ő a magyar alföldön — mit még sarujában sem szeretett, annál kevésbé szereti azt gyomrába; de meg különben is az égi nectár közé viz nem való — tovább is civakodtak volna, de egy küldöncz jött és azt mondá, küldöttség van az Urnál, csendesen legyettek, mire a csend csakugyan helyre állott.

Nekem is eszembe jutottak uti társaim, nehogy elkésem, siettem vissza az elfogadó terembe, de a deputáció még mindig nem jött vissza — a női teremről hangos nevetés és kedélyes beszélgetés hangjai jöttek felém, nem tudtam ellent állni, oda mentem s az ajtót kissé felnyitva beakartam nézni, de még semmit sem láttam, midőn már hallottam „Nézd Euláli ez a szemtelen Eusztách már megint itt leskelődik” mire egy némbert nagy bubos főkötőben, kezében egy partissal láttam felém rohanni, becsaptam az ajtót és elugortam onnan.

Puff — kopp — ágyamról lehente-redtem s fejemet bele ütöttem a ruha szekrénybe. — Az egész történetet betegsésemből kifolyó 42 fokos lázam visiója

volt, magamhoz jöve felkészültem s elég kedvetlenül mondtam az ápoló nőnek, — ha máskor az égbe megyek, keltsen fel — az keresztet vetett s másnap elterjedt a híre, hogy félre beszéltem, pedig dehogy.

Hanem azért egy pompás hatása volt rám e történetnek, ez idő óta nem vagyok kíváncsi az égi angyalokra — sőt elhatároztam, — hogy ezentúl az angyalokat a földön fogom keresni.

Franciscus.

Szerkesztői üzenetek.

K. M. Nikla. Legközelebb sorát ejtjük. Cdvözet!

Marczall. A napokban levélben válaszolunk. Franciskus. Köszönjük. A jövő számban ezisjönni fog.

Gabona árak.

A kaposvári piacon legutóbb a következők voltak a gabona árak:

Buza	6.50 — 6.80
Rozs	5.10 — 5.40
Zab	6.50 — 6.70
Kukorica	4.20 — 4.40
Hajdina	7 — 7.20
Bab	5 — 5.25

A kis lutri huzásai.

— Február 10. —

Bécs:	55	21	68	7	51
Grác:	56	79	78	29	47
Temesvár:	61	8	68	13	85

— Február 14. —

Brünn:	45	3	59	18	54
--------	----	---	----	----	----

Magy. kir. államvasutak. Kaposvár állomás.

Hirdetmény.

A t. cz. közönség ezennel értesítetik, hogy az itteni állomáson, még pedig az áru raktári helyiségekben 1894. február hó 26-án 9^{1/2} órakor délelőtt következő tárgyak birói utnak mellőzésevel, nyilvánosan el fognak árvereztetni; u. m.

12 drb. vas cső	130 kg.
1 hordó üres	45 "
1 drb. törött szijkerék	15 "
5 " vasgerenda	498 "
1 hordó olaj	198 "
1 zsák liszt	85 "
1 láda permetező	12 "
1 zsák cement	50 "
2 hordó bor	322 "
1 drb. vasmérleg	5 "
1 csomag ágyrész	10 "
1 láda képek	9 "
1 csomag kályhacső	22 "
3 " barchet	60 "

Kaposvár, 1894. február 15-én.

Az állomási főnök:

Olofson.

681 sz.

1894. vh.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezenel közhirre teszi, hogy a dárdai kir. járásbíróság 3405/893. P. számú végzése által Spitzer testvérek javára Bass Adolf ellen 227 frt 24 kr. tőke, ennek 1893. évi február hó 11 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 51 frt 15 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 394 frtra becsült butorok, 222 drb. kosár, 200 liter bor, 200 liter pálinkából álló ingóságok, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 4287/P. 893. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Nagy-Atádon alperes lakásán leendő eszközésére 1894. évi február hó 20. napjának d. e. 8 órája határidőül kitűzeük és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt N.-Atádon, 1894. évi febr. 6.

Szabó József,

kir. bir. végr.

Kárpitos műhely, épület és butorgyár

Kaposvár, Korona-utcza 7. szám (Darnay fivérek házában.)

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudására hozni, miszerint az eddigi butorraktáramat megnagyobbittam és hogy a concurrenziát kiállhattam **gőzerőre** berendeztem, hogy saját készítményű butorokkal a nagy közönség kíváncsainak eleget tehessek.

Ezek után elvállalok bárminemű nagyobb szabású asztalos munkát ugymint: egész épületekhez szükséges asztalos munkák előállítását a legszolidabb kiállítással a legjutányosabb áron.

Készletben tartok saját készítményű teljes szoba berendezéseket a legegyszerűbbtől a legfinomabbig. Mindennemű **ebédlő, háló, nappali és salon** berendezéseknek bármi féle formában leendő előállítását a legzölésőbb és legjutányosabban elvállalom.

Kárpitos műhelyemben készülnek mindennemű kárpitos munkák. Ezen szakból elvállalok szobák berendezését, kárpitolását és butorok csomagolását.

Gyáramban készült lőszór, tengerifü és ruganyos ágybetétek, különféle divánok, ugymint magas tölgyfa ebédlődiván, ottomán és salon garnitúrák raktáron tartatnak.

Vasbutor, hajlitott butor és képek raktáramban feltalálhatók.

Elvállalok mindennemű butor és kárpitos munkák javítását.

A midőn még a n. é. közönség figyelmét felhívom raktáram és gyáram szíves megtekintésére — pártfogását kérve, maradtam

kiváló tisztelettel

PETERKA JÓZSEF,

kárpitos.

MAGYAR JÁNOS

könyvnyomdája, „Somogyi Ujság“ kiadója

Kaposvárott, Teleky-utca 9. sz.

A nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom a legujabb betűkkel dúsan felszerelt

KÖNYVNYOMDÁMAT

hol minden a nyomdászati szakba vágó munkákat izléselesen és tisztán kiállítva készítek.

Magamat, valamint üzletemet a n. é. közönség figyelmébe ajánlva, maradtam

teljes tisztelettel

MAGYAR JÁNOS.